

Věcná firma společností s r. o. musí věcně poukazovati k předmětu závodu.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1920, R. I. 892/20.)  
Uveřejněno: sb. nejv. soudu sv. II. čís. 766.

O sporné otázce, zda nemovitost byla před knihovním převodem majetkem obecním či majetkem soukromým, nelze soudům rozhodovati v řízení podle § 6.; o nesporné otázce, zda byla obecním jměním či obecním statkem, nepřisluší soudům rozhodovati vůbec.

(Rozh. ze dne 14. září 1920, R. I. 749/20.)  
Uveřejněno: sb. nejv. soudu sv. II. čís. 659.

Ustanovení § 3. lit. a) zák. zák., že ty a ty objekty jsou ze záboru vyloučeny, není norma absolutní, která by působila vyloučení sama sebou, nýbrž záboru podléhají i tyto objekty, dokud nebyly výrokem příslušného úřadu za vyloučení uznány, o čemž soud nerozhoduje.

(Rozh. ze dne 3. října 1922, R. II. 380/22.)  
Uveřejněno: Právník, 1922 str. 391.

K pojmu zřejmé nezákonnosti ve smyslu § 16. nesp. říz.

Z důvodů: Dovolací stížnost domáhá se změny souhlasných usnesení. Zmatečnost aniž zřejmý rozpor se spisy nejsou tvrzeny. Přichází tedy jen v úvahu, lze-li usnesení druhé stolice vytýkati zřejmou protizákonnost. Ani této vady tu není. Zřejmá protizákonnost znamená, že otázka, o kterou jde, je v zákoně řešena určitě a přesně, takže nemůže vzejíti pochybnost o úmyslu zákonodárce, a že přes to vydáno bylo rozhodnutí odporující předpisům zákona. Takového případu tu není. Co lze považovati za závažné důvody pro povolení lhůty na rozmyšlenou k dědické přihlášce (§ 118. nesp. říz.), po případě pro její prodloužení, sluší posouditi svědomitou úvahou veškerých okolností. Závažným důvodem takovým může býti též naděje, že nalezena bude závět, žadateli.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1920, R. I. 933/20.)  
Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 745.

Obecnou hodnotou po rozumu § 103., odstavec druhý, nesp. říz., jest prodejní hodnota, které za pozůstalostní věci podle říz. stavu a jakosti lze v den zůstavitelova úmrtí na volném trhu docíliti, nikoli mimořádná cena, které lze docíliti jen vzhledem k užtku, který mohla by věc poskytnouti za zvláštních okolností nebo vzhledem ku zvláštním poměrům.

(Rozh. ze dne 12. října 1920, R. II. 283/20.)  
Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 706.

Přihláška toho, kdo sice v posledním pořízení byl nazván dědicem, dle obsahu posledního pořízení jest však v pravdě odkazovníkem, není dědicou přihláškou a nemá ohledně ní místa řízení dle § 125. nesp. říz.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1920, R. I. 1157/20.)  
Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 831.

O neplatnosti poslední vůle rozhoduje se vždy v řízení sporném, nechť si vztýká se neplatnost pro nedostatek obřadných náležitostí, či z jiných důvodů. Ve sporu lze uplatňovati neplatnost posledního pořízení i z jiných ještě důvodů, než uplatňovány byly v řízení pozůstalostním.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1920, Rv. I. 636/20.)  
Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 834.

Otec není zpravidla povinen, by platil výživné pro dítě, jež se proti jeho vůli bez podstatné příčiny zdržuje mimo jeho domácnost, neboť otec se může podle § 145. domáhati, aby děti s ním sdíleli společnou domácnost.

(Rozhod. ze dne 28. prosince 1920, R. I. 1087/20.)  
Uveřejněno: sb. nejv. soudu sv. II. čís. 826.

Je-li souložníků v rozhodné době více, nepozbývá dítě právo domáhati se uznání otcovství proti ostatním souložníkům, pokud jeden ze souložců nebyl soudem poručenským právoplatně za otce přijat. Může se tak státi rozsudkem, soudním smírem, imž otcovství uznáno. Uložil-li soud v nesporném řízení osobě takové placení alimentů, aniž jí výslovně za otce přijal, rovná se rozhodnutí takové přjeti souložníka za otce. Přijetí za otce musí se státi na návrh dítěte, které má mezi více souložníky volbu. Dítě jest zastoupeno poručníkem.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1920, Rv. II. 267/20.)  
Uveřejněno: sb. nejv. soudu sv. II. čís. 815.

Podpis všech tří svědků s dodatkem jako svědek poslední vůle je podstatnou náležitostí posledního nařízení.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1920, Rv. I. 636/20.)  
Uveřejněno: sb. nejv. soudu sv. II. čís. 834.

Darovací smlouva z důvodů cizoložného poměru mezi dárce a obdařenou souložnicí příčí se dobrým mravům.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1920, Rv. I. 702/20.)  
Uveřejněno: sb. nejv. soudu sv. II. čís. 821.

Nárok na výživné nezletilého děcka jest splatným v místě, kde je dítě ve výživě a ve měně státu tohoto místa.

(Rozh. ze dne 30. listopadu 1920, R. I. 986/20.)  
Uveřejněno: sb. nejv. soudu sv. II. čís. 782.

Přijímatel nemovitosti jest povinen zaplatiti zciziteli nedoplatek tržové ceny jen, prokáže-li mu tento, že dávka z majetku jeho a z přírůstku na majetku jest zapravena neb jinak zajištěna. Jen v tom smyslu může býti také k placení odsouzen.

(Rozh. ze dne 31. října 1922, Rv. I. 554/22.)  
Uveřejněno: Česká advokacie, 1923 čís. 6.

Tím, že vlastník nemovitosti sdělil tomu, pro koho je zapísáno právo překupní, že hodlá nemovitosti za určitý peníz prodati a vyzval ho, aby v zákonné lhůtě se vyjádřil, zda hodlá překupní právo uplatniti, nenabídl mu nemovitost ke koupi.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1920, R. I. 1100/20.)  
Uveřejněno: sb. nejv. soudu sv. II. čís. 817.

(Dokončení.)

---

---

## ZE DNE.

---

---

Dr. V. Černý:

### O osnově notářského řádu.

Notářská komora v Praze a Spolek notářů čl. v Praze předložily už dne 22. června 1921 ministerstvu spravedlnosti osnovu notářského řádu, kterou daly prozkoumati odborníku na slovo vzatému prof. dru Horovi, jenž dílo prostudoval a nalezl jej úplně způsobilým, aby bylo podkladem zákona. Notářská komora i Spolek si proto právem zakládaly na tomto díle, jež bylo vypracováno od nejlepších odborníků stavovských, a jež vyžádalo si hodně času a práce všech účastníků.

Ministerstvo spravedlnosti vypracovalo vlastní osnovu notářského řádu a zaslalo všem notářským komorám výzvu datovanou dne 26. dubna 1923, jež došla komorám v druhé polovině července letošního roku.

Výzva ta žádala o posudek do 2 měsíců.

Notářská komora v Praze k popudu notářské komory v Brně žádala u ministerstva, aby lhůta dvouměsíční, určená k podání dobrého zdání byla prodloužena o další dva měsíce. Odůvodňovala komora svoji žádost tím, že referenti dlí na dovolených a že není možno komorám zpracovati dobrozdání v čase tak krátkém.

Ministerstvo lhůtu nepovolilo z důvodu, že se naléhá na unifikaci a proto, že nutno jest osnovu předložiti již podzimnímu zasedání parlamentu.

Notářská komora v Praze a Spolek notářů čl. v Praze byly nuceny se podle toho zaříditi. Příslušní činitelé napjali síly a podařilo se jim, že referát vypracovaný referentem komorním drem V. Černým byl prozkoumán komisí komorní, touto upraven a předložen komoře notářské v sezení již dne 22. září 1923, a touto schválen. Poslední redakci podání na ministerstvo spravedlnosti i poslední redakci dobrého zdání vykonalo presidium komory i Spolku a dne 6. října t. r. bylo vše zasláno ministerstvu spravedlnosti.

V podání vytyčují se hlavní hlediska, jež má stav notářský na celou materii zákona.

V posudku učiněny jsou přesné návrhy, jak ten který § má býti doplněn či změněn. Není tam tedy uvedeno, v čem souhlasíme s vládní osnovou, nýbrž pouze to, v čem s ní nesouhlasíme.

Uznává se vážná snaha ministerstva po jednotnosti jakož i to, že ministerstvo v některých směrech vyhovělo požadavkům stavu notářského ano i že ze své vlastní iniciativy má nespornou zásluhu o nejedno velmi dobré ustanovení, jež jest pokrokem proti dosavadnímu stavu.

Rozdíly jest, nehledě k některým závažnějším otázkám, pouze v podrobnostech rázu technického a tu notářský stav chová odůvodněnou i oprávněnou naději, že bude docíleno souhlasu,



neboť v otázkách notářské techniky domnívá se notářstvo býti povoláno nad jiné, aby jeho hlasu bylo vyhověno.

Komora zvolila komisi, jež se skládá z prezidia komorního, Dr. V. Černého — referenta a členů Dra J. Čulíka, Dra R. Krále, Dra V. Svobody, kteří jsou pověřeni, aby jednali na ministerstvu spravedlnosti a tam navrhované změny blíže odůvodnili. Odůvodnění nemohlo totiž býti pojato do posudku, jež by tím byl vzrostl do velkých rozměrů a jest k tomu určena zmíněná komise.

Očekáváme, že notářská komora v Praze bude pozvána do ministerstva k podrobnému projednání a odůvodnění našich požadavků a doufáme, že ministerstvo požadavky naše přijme za své a pojme je do přepracované své osnovy. Jest to pochopitelné, uvážíme-li, že referent i komise postupovali metodou ryze realistickou přihlížejíce úzkostlivě k daným poměrům a odvažující úzkostlivě možnost i vykonatelnost požadovaných oprav a doplňků. Jeví se proto posudek i podání programem minimálním, ježto zástupce programu maximálního se přizpůsobil většině komise.

Opis zmíněného podání i posudku zaslala pražská komora komorám v Brně, Bratislavě a Olomouci, ježto s ní stály ve spojení a interessovaly se živě o postup prací.

Během října má ministerstvo možnost provést debatu s komisí pražské komory, jež může býti považována za exponenta všech komor notářských i celého stavu, neboť Spolek notářů čl. v republice se úplně stotožnil s podáním a posudkem komory pražské.

Přejeme i ministerstvu i komisí plného zdaru v pracích nastávajících!

**Spolek advokátů československých v Praze.** Dr. Eugen Löwy pojednal ve své přednášce dne 12. října t. r. v místnostech advokátní komory o osnově nového notářského řádu. Vedle dobrých stránek osnovy vytkl i vady a odchylky od starého notářského řádu, jež dle jeho přesvědčení do osnovy přijíti neměly. Na konci zdůraznil požadavek advokátů po novém advokátním řádu, jež by měl býti projednáván současně s řádem notářským. — Jest litovati, že po přednášce nerozvinula se o sporných bodech debata a tak zůstalo jen při vytižené odpovědi prezidenta notářské komory pražské Dra Batka na některé výtky p. přednášejícího. Dr. Batěk žádal, aby p. přednášející přednášku vydal tiskem, by bylo možno na fóru veřejném o věci tak důležité pro oba stavy pojednati, což bylo slíbeno.

**Oceňování válečných půjček pro dědickou daň.** Nejvyšší správní soud dne 9. února 1923 číslo 2381 rozhodl o velmi důležité a dosud sporné otázce o oceňování válečných půjček. Práví výslovně: »Ony válečné půjčky, o nichž znalci prohlásili, že v den úmrtí zůstavitele neměly ani kursovní ani obchodní hodnoty k tomuto dni a nelze je proto oceniti, nemohou býti započteny do pozůstalostního jmění podrobeného dani dědické. Správa finanční jest na tento znalecký posudek vázána. Neměly-li tedy tyto válečné půjčky v den úmrtí ani kursovní ani obchodní hodnoty, pak ani jejich hodnota v budoucnosti snad možná nemá významu pro den úmrtí. Nejvyšší soud výslovně praví, že finanční správa neprávem chtěla na dědicích, aby o ni podali důkaz o tom, že tyto válečné půjčky měly v den úmrtí zůstavitele nižší cenu než 40 proc. nominale, jak žádal výnos ministerstva financí ze dne 24. ledna 1921 číslo 18533/20.« Dr. S.

**Poskytování právní pomoci.** Presidium vrchního zemského soudu v Praze zaslalo všem notářským komorám následující výnos: » Pres. 37.214/13/23.

V poslední době množí se případy, že okresní soudy odírají poskytnouti notářům jako soudním komisařům právní pomoci ve věcech pozůstalostních, odvolávajíc se důsledně na čl. IX. zák. ze dne 1. dubna 1921 č. 161. sb. z. a n.

Konaným šetřením zjistilo ministerstvo spravedlnosti, že při poskytování právní pomoci vyžádané od notářů jako soudních komisařů u soudů panuje různý postup. Největší část okresních soudů pozůstalostních vyřizuje dožádání notářů bez závady sama, po případě odstupuje dotyčná dožádání k vyřízení okresním soudům, v jejichž obvodu dožadovaný úkon má býti proveden, část okresních soudů zase nepřijímá přímých dožádání notářů, nýbrž jen prostřednictvím pozůstalostních soudů, malá část okresních soudů odstupuje dožádání notářů zase notářům svého obvodu k vyřízení, nějaká část soudů jest pro to, aby se notáři jako soudní komisaři se svými dožádáními o právní pomoc obraceli nikoliv na soud, nýbrž přímo na místního notáře.

Abyste postup ten byl sjednocen, ustanovilo ministerstvo spravedlnosti po slyšení prezidií vrchních zemských soudů v Praze a v Brně výnosem ze dne 23. srpna 1923 č. 17924/23 toto:

Notář jako soudní komisař jest při projednání pozůstalosti referentem pozůstalostního soudu, má tudíž postavení pomocného soudce.

Veškeré úkony notářem, jako soudním komisařem předsevzaté jest považovati jako úkony předsevzaté soudem samým. Jednotlivé úkony projednání pozůstalosti soudem mu svěřeného nesmí však přenést na jiného notáře, jež soudem pro tu kterou pozůstalost nebyl soudním komisařstvím pověřen.

Z toho plyne, že není závady, aby se notáři jako soudní komisaři při projednání pozůstalosti obraceli s dožádáním o právní pomoc na pozůstalostní soud, pokud se týče na onen soud, v jehož obvodu dožadovaný určitý úkon má býti proveden. Nelze při tom přehlížeti, že by dožadování právní pomoci prostřednictvím pozůstalostního soudu nejen tento soud zatěžovalo, ale též projednání pozůstalosti zbytečně protažovalo.

Dožadovaný soud má úkon sám provést a dožadujícímu notáři jako soudnímu komisaři vyřízení přímo zaslati. Při tom jest věci dožádaného soudu, aby rozhodl o tom, nemusí-li dožádání o právní pomoc býti jim postoupeno, dokud platí čl. IX. zák. ze dne 1. dubna 1921, č. 161. sb. z. a n., příslušnému notáři jako soudnímu komisaři ku provedení.

Pokud se týče pak otázky náhrady útrat notáři, jemuž okresním soudem žádost o právní pomoc byla postoupena, buďtež tyto útraty pozůstalostním soudem při skončení pozůstalosti stanoveny a notáři po nich složení zaslány.

Naprosto není přípustno, aby notáři jako soudní komisaři se obraceli se svými dožádáními o právní pomoc přímo na notáře příslušného obvodu v němž úkon jest provést.

O tom dávám vědět prezidiím všech soudů sborových (vyjímaje zem. soud trestní), a všem notářským komorám. Presidia žádám, aby vyrozuměla podřízené soudy.

V Praze, 4. září 1923.«

O tom zpravují se všichni pp. členové spolku.

**Výmaz likvidační firmy.** Dle posudku prezidia nevyššího soudu v Brně z 19. června 1923 č. Pres. 540/23 jest třeba svolení berní správy dle § 8. zákona čís. Sb. z. a n. 134/1920 pouze ku zápisu usnesení o dobrovolném zrušení společenstva; požadavek ten však se nevztahuje na zápis nedobrovolného zrušení společenstva a na zápis výmazu likvidační firmy vůbec.

Ku výmazu firmy jest vyčkatí jednorocní lhůtv § 81. zák. pouze v případě, že aktiva převyšují pasiva, jinak lze k výmazu přistoupiti ihned, jakmile jest prokázáno uspokojení věřitelů. V opovědi výmazu firmy jest dále uvést i prokázati, že a komu byly knihy a spisy dány v uschování (§ 51. zák.).

Nejdůležitějším požadavkem jest předložení likvidační rozvahy a opisu protokolu o valné hromadě, že likvidátorům bylo dáno absolutorium.

Valná hromada jest autonomní a soudce jest usnesením jejím vázán.

Povinností soudců tudíž jest: Vyžadovati předložení likvidační rozvahy a opisu protokolu o valné hromadě společenstva, jež udělila likvidátorům absolutorium; na tom však musí soud přestat a nesmí se pouštět do dalšího šetření. Kromě toho dlužno trvati na tom, aby likvidatoři potvrdili v žádosti o výmaz, že likvidace jest skončena. (Č. 31129/23.)

**Zletilost na území Rep. Polské.** Podle sdělení polského ministerstva spravedlnosti dosahuje se na území celého polského státu zletilostí dokončením dvacátého prvního roku. (Č. 32330/23.)

**Výnos ministerstva spravedlnosti upravující otázku započítatelnosti vojenské služby.** Výnosem ze dne 21. srpna 1923 číslo 31975/23 a v souhlasu s praxí notářské komory v Praze dle dobrého zdání, vypracovaného zesnulým viceprezidentem komory panem JUDrem Gustavem Kreimlem ze dne 29. května 1918 č. i. 1015 n. k., upravilo autenticky ministerstvo spravedlnosti otázku započítatelnosti doby, kterou ztrávil kandidát notářství ve vojenské službě takto:

1. nemůže býti podle nařízení ze dne 17. srpna 1916 čís. 262 ř. z. a z 21. srpna 1916 č. 268 ř. z. započtena válečná služba oněm kandidátům notářství, kteří teprv v roce 1919 nebo později do seznamu kandidátů notářství byli zapsáni, ale před nastoupením vojenské služby válečné v přípravné službě do praxe notářské započítatelné nebyli,

2. započítati lze pouze tehdy tuto dobu válečnou pouze u těch kandidátů, kteří již před nastoupením služby válečné ci-



vilní službu (praxi) vykonávali, anebo u těch, kteří alespoň přípravná studia skončivše, k právní praxi sice byli připuštěni ale následkem války jí nastoupiti nemohli. (§ 3. nař. z 21. IX. 1916 č. 268 ř. z.)

3. Při obsazování míst notářských mohl by býti vzat zřetel i na tu okolnost, že ten který kandidát konal za války službu vojenskou, čímž by nesrovnalostem z toho vycházejícím bylo odpomoženo.

»Věstník ministerstva spravedlnosti, ročníky 1919—1922.« Ministerstva spravedlnosti docházely v poslední době četné žádosti o zaslání některých starších ročníků Věstníku ministerstva spravedlnosti.

Protože náklad Věstníku z dřívějších let byl až na některá čísla rozebrán, dalo ministerstvo spravedlnosti jednotlivé ročníky dotisknouti a možno zakoupiti

ročník 1920 v čes. i něm. jazyce po . . .	12 Kč,
» 1921 v čes. i něm. jazyce po . . .	15 Kč,
» 1922 v českém jazyce za . . .	20 Kč,
» 1922 v německém jazyce za . . .	15 Kč.

Rovněž možno objednat čis. 1. Věstníku z r. 1921, které obsahuje pouze výnosy a sdělení bez osobních zpráv. 1 výtisk stojí 1.40 Kč.

Aby vyhověno bylo také dalším žádostem, hodlá ministerstvo spravedlnosti dát dotisknouti i Věstník z roku 1919. — Objednávky na ročníky 1920—1922 a na ročník 1919 přijímá knihovna ministerstva spravedlnosti.

**Lidové Noviny z 28. července 1923 oznámily toto rozhodnutí správního soudu:** Za dělení společného jmění po rozumu § 8. odst. 1. zák. z 18. června 1901 č. 74 ř. z. nutno pokládati i případ, kdy jeden podílník převezme veškeré jmění společenské, kdežto druhý dostane výplatu v penězích. (Nález č. 6785/23.)

**Volby do notářských komor.** Ve valné schůzi notářského kolegia v Čes. Budějovicích, dne 23. září 1923 konané zvolení byli na dobu 3 let: Presidentem Emanuel Touš, notář v Čes. Budějovicích. Členy komory notáři: Jan Řebík v Lišově, Ladislav Kuna v Týně n. Vlt., Dr. Alois Wolf v Nové Bystřici, Bedř. Schmitz-Aurbach v Kaplici. Náhradníky notáři: Karel Bičan v Třeboni, František Mattusch v Čes. Budějovicích.

V zasedání kolegia notářského Královéhradecko-Chrudimského konaném dne 28. září 1923 byly provedeny pro příští období volby do notářské komory a zvolení: Presidentem Eduard Pinz, notář ve Vysokém Mýtě. Vicepresidentem: Emanuel Morávek, notář v Kostelci n. Orli. Členy komory notáři: Josef Lepšík v Chrudimi, Eduard Jelen v Pardubicích, František Stráský v Opočně, Jan Holländer v Jaroměři, Jaroslav Čermák v Hradci Králové. Náhradníky notáři: Dr. Bohumil Laska v České Skalici, Vladimír Paprštejn v Hradci Králové, Jan Kadlec v Nechanicích.

**Úmrtí.** Dne 5. října t. r. zemřel pan František Zikmund ve Vodňanech, jeden z nejstarších notářů a přispívatel do našeho Českého Práva. — Zabýval se národohospodářskými problémy zejména říše německé.

#### POZVÁNÍ

k měsíční schůzi odboru »Praha« Spolku notářů československých, která konati se bude v sobotu, dne 27. října 1923 o 6½ hodině večerní v restauraci hotelu »Passage« v Praze, Václavské nám. č. 11 v I. posch. (velký chambre).

Pořad:

1. Rozhovor o vládním návrhu notářského řádu. (Zahájí Dr. Václav Černý, notář v Říčanech.)
2. Rozhovor o věcech stavovských a řešení praktických případů.
3. Volné návrhy.

Hosté členy uvedení jsou vítáni.

Za

odbor »Praha« Spolku notářů československých.

Dr. Václ. Černý, jednatel. Dr. Jar. Čulík, starosta.

#### Notářské místo ve Vodňanech.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž ku znovuobsazení místa notářského ve Vodňanech, úmrtím notáře Františka Zikmunda uprázdněného, pokud se týče ku obsazení místa notářského, přeložením do Vodňan v obvodu komorním se uprázdnivšího.

Žádosti, doklady ve smyslu výnosu min. práv. z 31. X. 1887 č. 9172 opatřené, podány buďtež do 26. října 1923 včetně předepsaným způsobem podepsané komoře.

Notářská komora v Praze,  
dne 8. října 1923.

#### Koncipienta

dobrého tabularistu, přijme notářství v Jilemnici.

#### Hledám

místo notářského koncipienta pokud možno ve vých. neb střed. Čechách. Ctěné nabídky pod zn. »4měsíční soud. praxe« do adm. t. l.

#### Substitut

s rozsáhlou praxí převezme na 3—4 měsíce větší venkovskou substituci nejraději na Moravě neb vých. Čechách. Nab. pod zn. »Substitut 35« do adm. t. l.

#### Kondiční odbor

Spolku čsl. kandidátů notářství pro Čechy převzal Josef Schlumperger, kandidát notářství v Říčanech. Na odpověď budiž zaslána známka.

#### Knihy redakci zasláné.

**Kvantitativní theorie peněz** od Dra Frant. Zemana. Autor vysvětluje vznik této theorie, líčí její vývin v době před Lockem zejm. náhledy Bodina, vykládá základ theorie Lockovy, učení Davida Huma, fysiokratů Adama Smitha, Davida Ricarda, Helffericha, Irwinga, Fischera a Hersfelda, načež podává systematické znázornění kvantitativní theorie peněz a její kritiku. Spis vykazuje velikou důkladnost a podává úplný theoretický přehled této theorie a zejména upozorňuje na mylný náhled, který se přikládá theorii té a na přílišný optimismus při deflaci. Spis ten doporučujeme každému, kdo se zabývá finanční politikou.

**Zvýšení nájemného** od Dra. Josefa Zelinky. Cena 5 K. — Důležitá pomůcka, jak vypočítati přípustné zvýšení nájemného a sice obecně přípustné i nad tuto míru, zvýšení s ohledem na veřejné dávky, úroky, udržovací výlohy a opravy. Brožurka jest velice přehledná a jasná.

**Pozemková reforma** od Dra Jar. Sedláčka. Cena 50 K. — Důkladná obsáhlá studia pozemkové reformy. Autor podává výklad pojmu velkého majetku pozemkového, pojednává o věci jako předmětu práva, vykládá pojem věci se stanoviska právně theoretického, přechází k výkladu o součástkách a souboru zabraných nemovitostí, o záboru, o hospodaření, ohlášení soupisů, o svolení práv, jednání, o exekuci na zaboraný majetek, o jeho převzetí státem, o inventáři, o náhradě, načež uvádí knihovni ustanovení, právní poměry zaměstnanců a končí pojednáním o přidělu půdy a rolnických nedlech. Spis jest hluboká, civilistická práce vědecká, nutná pro toho, kdo se chce důkladně seznámiti s právní povahou pozemkové reformy.

**Nástin československého práva obchodního a směnečného.** Od Dra Zdenka Stibice. Obsáhlý spis, podávající ve formě jasně a každému přístupné výklad hlavních zásad obchodního práva, zejm. pojmů obchodních, obchodníku plného práva, obchodního rejstříku, vedení obchodních knih, ochrany známek a vzorců, obchodních zmocněnců a pomocníků, plodinové bursy, sensálů, hospodářských a výdělečných společenstev, uzavírání obchodů a zástavního práva obchodního, práva dopravního a kupeckých cenných papírů. Spis jest určen pro obchodní kruhy avšak i právník najde v něm mnohé poučení.

**Právo soukromé.** Od Dra Frant. Bilovského. Autor určil spis pro potřeby zemědělců a lesníků. Podává v něm stručný výklad o pojmu práva vůbec, vykládá právo vlastnické, držbu, právo zástavní, služebnosti a právo obligační, dále uvádí zařízení pozemkových knih, hlavní zásady směnečného a dědickeho práva a stručně uvádí hlavní zásady řízení sporného a exekučního.

Nákladem zemědělského knihkupectví Ad. Neubert v Praze: Jos. D. Konrád: »Věčná píseň«. Román. Druhé vydání, Kč 20.—. Myrtle Reedová: »Tetino tajemství«. Kč 11.—.